

měníti okolnosti teprve později nastalé. Citované ustanovení předpokládá ostatně uspořené náklad a výhody, kterých propachtovatel dosáhne jinakým užitím věci najaté, a po této stránce nebylo dovolatelkou v řízení soudu první stolice, jak by to bylo její procesní povinností, nic přesného předneseno a ani dokázáno, zejména netvrdila dovolatelka, že nájemní předmět byl od určité doby pronajat jiné osobě. Poněvadž bylo zjištěno, že se odmontování telefonního zařízení stalo na příkaz a na pohrůžku žalované s výhradou všech práv žalující firmy, padá tím námitka srovnalého zrušení nájemního poměru, jak odvolací soud správně uvádí. Nemůže býti řeči ani o obohacení žalobkyně, ve kteréžto příčině jest i dovolací soud za jedno s důvody napadeného rozsudku. I otázka, zdali zažalovaná pohledávka spadala do vyrovnacího řízení, posouzena byla v napadeném rozsudku po právní stránce zcela správně a postačí, bude-li i v této příčině poukázáno ke správným důvodům napadeného rozsudku. Dovolatelčino tvrzení, že se telefonní zařízení stalo příslušenstvím nemovitosti, nemá opory ve zjištěních odvolacího soudu, aniž v ustanovení § 294 obč. zák., podle kterého příslušenstvím rozumí se to, co bývá s věcí trvale spojeno, vedlejší věci pak jen tenkrát, když bez nich nelze hlavní věci upotřebiti, nebo o kterých zákon nebo vlastník určil, by se jich trvale k hlavní věci upotřebilo.

Čís. 9939.

Pojišťovací smlouva.

Pojišťovací poměr zaniká t e p r v e vyřazením pojištěné movité věci ze zcizitelovy úchovy, třebaže již nastala změna vlastnictví, a již tímto vyřazením, třebaže změna ve vlastnictví dosud nenastala.

Pojišťovací poměr mohl býti vzhledem k ustanovení pojišťovacích podmínek přenesen na nový, do pojistitelovy úchovy přešlý předmět (silostroj).

(Rozh. ze dne 23. května 1930, Rv II 620/29.)

Žalovaný byl pojištěn u žalující pojišťovny proti povinnému ručení z provozu automobilu. Premii splatnou dne 12. října 1928 žalovaný nezaplátil. Proti žalobě o zaplacení dlužné premie namítl žalovaný, že auto prodal. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: Jak z přednesu stran a z pojistky jest zjištěno, pojištěn jest žalovaný u žalující pojišťovny na základě návrhu ze dne 7. října 1926 proti následkům zákonného povinného ručení za všeobecných a zvláštních podmínek v pojišťovací listině přesně uvedených. Jde tedy o zvláštní druh pojištění, o pojištění žalovaného osobně proti škodám, které snad mohou vzniknouti v jeho vlastnosti jako majitele silostroje v důsledku zákonného povinného ručení. Nejde tu o pojištění proti škodám na věci samé. Proto nepřichází vůbec v úvahu ustanovení §§ 63—67 pojišťovacího zákona ze dne 23. prosince 1917, čís. 501 ř. zák. Nezanikla proto zcizením silostroje pojišťovací smlouva. Mohla zaniknouti jen, kdyby pojištěnec

vůbec žádný silostroj již neměl, kdyby tedy pominula jeho vlastnost jako majitel silostroje. Tomu však není tak, jelikož, jak zjištěno, opatřil si žalovaný dne 26. května 1928 nový silostroj, převzal jej do své úchovy a zároveň odevzdal dosavadní svůj silostroj ze své úchovy obchodníku P-ovi k dalšímu prodeji. Přichází proto v souzeném případě v úvahu § 3 dodatečných ustanovení k všeobecným podmínkám pro pojištění z povinného ručení majitelů silostrojů. Podle tohoto ustanovení, které jest podstatnou součástí pojišťovací smlouvy, jest pojištěný, nabude-li místo silostroje uvedeného v pojistce v šesti měsících, kdy přestal býti jeho vlastníkem, jiného vozu, povinen hned, jakmile nový silostroj si opatří, doporučeným dopisem společnosti změnu oznámiti, stroj přesně označiti a případnou snad vyšší premii zaplatiti. Teprve, nenabude-li pojištěný v řečené lhůtě šesti měsíců jiného silostroje, pomíjí pojištění, aniž se vrátí premie za dotýčný pojišťovací rok. Není tedy pochybnosti o tom, že v souzeném případě zůstal převzetím nového silostroje za současného odevzdání dřívějšího auta pojišťovací poměr plně v platnosti. Vzhledem k tomuto právnímu hledisku jest žalobní nárok i co do jsoucnosti i do výše plně oprávněn, jelikož žalovaný nedostal své ohlašovací povinnosti ohledně nového silostroje.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podle ustanovení § 67 bod 1 zákona ze dne 23. prosince 1917, čís. 501 ř. zák. o pojišťovací smlouvě, platného od 1. ledna 1918 (§ 167 čís. 24), kteréžto ustanovení jest ustanovením velicím, zaniká pojišťovací poměr při zcizení pojištěné movité věci vyřazením («mit dem Ausschneiden») věci ze zcizitelovy úchovy, tedy t e p r v e vyřazením, třebaže již nastala změna ve vlastnictví (§ 66 odst. (1) cit. zák.), a již tímto vyřazením, třebaže změna ve vlastnictví dosud nenastala. Jest tedy pro rozhodnutí rozepře závažná okolnost vyřazení, nikoli změna ve vlastnictví. Nepřípadně mluví dovolatel o »pojištění aut«, — pojistník nepojistil v souzeném případě vozy, nýbrž sebe proti následkům povinného ručení, které by ho mohly stihnouti jako majitele silostroje. To dovolatel učinil a byl, uzavíraje pojištění na deset roků, majitelem a používal vozu v pojistce uvedeného. Pojištění vztahovalo se tedy na jeho osobu ve vlastnosti majitele právě tohoto vozu a na následky případů a zdrojů nebezpečnosti právě jen tímto vozem způsobených. Jen potud lze mluvit o pojištění určitého v pojistce uvedeného silostroje. Podle ustanovení § 67 bod 1 zákona ze dne 23. prosince 1917, čís. 501 ř. zák. o pojišťovací smlouvě by pojištění zaniklo ipso jure vyřazením auta z dovolatelovy úchovy, kdyby nebylo dodatečného ustanovení § 3 ke všeobecným pojišťovacím podmínkám pro tento druh pojištění, podle něhož, nabude-li pojištěný (= pojistník) místo silostroje v pojistce uvedeného v šesti měsících, kdy přestal býti jeho vlastníkem, jiného vozu, jest povinen ihned, jakmile si nový silostroj opatřil, doporučeným dopisem změnu společnosti ohlásiti, stroj přesně označiti a případnou snad vyšší premii zaplatiti. Nároky ze škod způsobených nově získaným

vozem nejsou před splněním této ohlašovací a platební povinnosti pojištěním kryty. Nenabude-li pojištěný ve výše označené lhůtě šesti měsíců jiného silostroje, pomíjí pojištění, a premie se za dotyčný rok pojišťovací nevrací. Z toho plyne, že pojišťovací poměr podle zvláštního ujednání stran sice zanikl ohledně silostroje v pojistce uvedeného, vyřazeného ze zcizitelovy úchovy, ale že se za předpokladů právě citovaného dodatečného ustanovení § 3 ke všeobecným pojišťovacím podmínkám přenáší na nový, do pojistníkovy úchovy přešlý silostroj. Dovolatel tvrdil v řízení na soudě první stolice, že se tak nestalo proto, že ve příčině nového auta nesplnil ani ohlašovací, ani platební povinnost. Doslov citovaného dodatečného ustanovení § 3 neposkytuje pro toto tvrzení nijaké opory. Podle něho trvá pojišťovací smlouva dále a pomíjí jen, nenabyl-li pojistník ve lhůtě šesti měsíců jiného silostroje. Pojištění podle tohoto dodatečného ustanovení sice trvá, ale neúčinkuje, nekryje pojistný případ. Poněvadž pojištění trvá, musí pojistník plnit závazky z pojišťovací smlouvy, tedy i platit pojišťovací premie v čase jejich splatnosti. Za tohoto právního, odvolacím soudem v podstatě správně vystiženého stavu, jest žalobní nárok po právu.

Čís. 9940.

Na základě exekučního titulu, jímž byl nezletilci přiznán nárok, jest věřitel oprávněn navrhnouti povolení exekuce i po té, kdy nabyt zletilosti.

Soud rozhodující o návrhu na povolení exekuce nemůže se zabývatí otázkou, zda vymáhaný nárok zanikl skutečnostmi nastavšími po vzniku exekučního titulu.

(Rozh. ze dne 24. května 1930, R I 223/30.)

Nabyv zletilosti, navrhl manželský syn proti otci povolení exekuce k vydobytí nedoplatku výživného. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuční soud povolil exekuci neprávem. Ze spisů vychází na jevo, 1. že se vymáhající věřitel Karel P., narozený 3. února 1905, stal zletilým 3. února 1926, 2. že podle usnesení ze dne 24. října 1923 byla povinná strana (otec Karla P-a, tehdejší nezletilého) uznána povinnou přispívati k jeho výživě 200 Kč od 1. června 1923 do doby, kdy se nezletilec bude moci sám živiti, k rukám kolisní opatrovnice Marie L-ové, 3. že Karel P. studoval na reálce a na technice proti vůli svého otce. Jest samozřejmo, že se absolvent reálky nebo posluchač techniky, dosáhnuvší 21. roku, může sám živiti (kondice, stipendia a pod.) a že jeho otec, který nesusouhlasil již s jeho středoškolským a též s dalším vysokoškolským studiem, nemůže býti právem přidržován k placení vyživovacích příspěvků, jakmile syn dosáhl zletilosti. Podotýká se, že vymáhající věřitel mohl, vystudovav reálku, jako středoškolák nastoupiti službu buď u státního úřadu neb i službu soukromou a že by takto dosáhl i před svým 21. ro-